

Domslut

Artiklarna 10.1 och 12.1 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar ska tolkas på så sätt att en varumärkesinnehavare som anbringar sitt varumärke på föremål som han delar ut gratis till dem som köper hans varor inte kan anses göra verkligt bruk av varumärket med avseende på den klass som nämnda föremål omfattas av.

(¹) EUT C 22, 26.1.2008.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 15 januari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Naczelny Sąd Administracyjny) – K-1 sp. z o.o. mot Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

(Mål C-502/07) (¹)

(Mervärdesskatt — Oegentligheter i den skattskyldiges deklaration — Skattetillägg)

(2009/C 55/05)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: K-1 sp. z o.o.

Motpart: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Saken

Förhandsavgörande – Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) – Tolkning av artikel 2 första och andra styckena i rådets första direktiv 67/227/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter (EGT 1967, 71, s. 1301; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 3) och av artiklarna 2, 10.1 a, 10.2, 27.1 och 33 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) – Nationell lagstiftning enligt vilken skattetillägg påförs om det kan konstateras oegentligheter i den skattskyldiges mervärdesskattedeklaration

Domslut

1) Det gemensamma systemet för mervärdesskatt, såsom detta har definierats i artikel 2 första och andra styckena i rådets första

direktiv 67/227/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter och i artiklarna 2, 10.1 a och 10.2 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2004/66/EG av den 26 april 2004, utgör inte hinder för att en medlemsstat i sin lagstiftning föreskriver en administrativ påföljd som kan åläggas mervärdesskattskyldiga personer, såsom det skattetillägg som föreskrivs i artikel 109.5 och 109.6 i lagen av den 11 mars 2004 om skatt på varor och tjänster (ustawa o podatku od towarów i usług).

- 2) Sådana bestämmelser som dem som föreskrivs i artikel 109.5 och 109.6 i lagen av den 11 mars 2004 om skatt på varor och tjänster utgör inte "särskilda åtgärder" som avviker från bestämmelserna i sjätte direktivet 77/388 och som har till syfte att hindra vissa typer av skatteflykt eller skatteundandragande, i den mening som avses i artikel 27.1 i sjätte direktivet 77/388, i dess ändrade lydelse.
- 3) Artikel 33 i sjätte direktivet 77/388, i dess ändrade lydelse, utgör inte hinder för att sådana bestämmelser som dem som föreskrivs i artikel 109.5 och 109.6 i lagen av den 11 mars 2004 om skatt på varor och tjänster upprätthålls.

(¹) EUT C 22, 26.1.2008.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 15 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-539/07) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2002/22/EG — Artikel 26.3 — Gemensamt europeiskt larmnummer — Information om varifrån samtalen kommer — Till de myndigheter som ansvarar för larmtjänster tillhandahåller information — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2009/C 55/06)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Montaguti och A. Nijenhuis)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I. M. Braguglia och S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtelse att inom den föreskrivna fristen vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa artikel 26.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) (EGT L 108, s. 51).

Domslut

1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 26.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster), genom att underlåta att tillhandahålla information om varifrån samtalet kommer för samtliga samtal till det gemensamma europeiska larmnumret 112 till de myndigheter som ansvarar för larmtjänster i den mån som det är tekniskt genomförbart.

2) Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 37, 9.2.2008.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 15 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-259/08) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 79/409/EEG — Bevarande av vilda fåglar — Skydd och upprätthållande av livsmiljöer — Klassificering av särskilda skyddsområden — Förbud mot att jaga och fånga — Felaktigt införlivande)

(2009/C 55/07)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia och D. Recchia)

Svarande: Republiken Grekland (ombud: E. Skandalou)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtelse att införliva artikel 3.1 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, av den 25 april 1979, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 161) med den nationella rättsord-

ningen – Bristfälligt införlivande av artiklarna 3.2, 4.1, 5 och 8.1 i samma direktiv med den nationella rättsordningen

Domslut

1) Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 3.1, 3.2, 4.1, 5 och 8.1 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar, genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att på ett fullständigt och/eller korrekt sätt införliva de skyldigheter som följer av nämnda bestämmelser med den nationella rättsordningen.

2) Republiken Grekland ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 209, 15.8.2008.

Överklagande ingett den 24 september 2008 av Calebus, SA av det beslut som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 14 juli 2008 i mål T-366/06, Calebus, SA mot Europeiska gemenskapernas kommission, till stöd för vilken Konungariket Spanien intervenerat

(Mål C-421/08 P)

(2009/C 55/08)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Calebus, SA (ombud: advokaten R. Bocanegra Sierra)

Övriga parter i målet: Europeiska gemenskapernas kommission och Konungariket Spanien

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska ta del av överklagandet av det beslut som förstainstansrätten meddelade den 14 juli 2008, genom vilket Calebus SA:s talan i mål T-366/06 avvisades, och, efter att de rättsliga formaliteterna uppfyllts, bifalla talan, upphäva det överklagade beslutet, slå fast att överklagandet kan tas upp till prövning och bifalla yrkandena i överklagandet.

Grunder och huvudargument

Överklagandet avser det beslut som förstainstansrätten meddelade den 14 juli 2008 genom vilket den avvisade Calebus AS:s talan i mål T-366/06 mot beslut 2006/613/EG (¹) av den 19 juli 2006 om antagande av en förteckning över områden av gemenskapsintresse i den mediterrana biogeografiska regionen, när det gäller intagandet av fastigheten Las Cuerdas i OGI "ES61110006 Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla", som ingår i denna förteckning.